

Posudek vedoucího diplomové práce

Viktoria Filová: *Vliv Rámce pro africkou migrační politiku a Akčního plánu AU na migrační politiku vůči uprchlíkům v Zambii*

Tématika africké migrace se dostává do českých (a potažmo i evropských) médií a politického diskursu primárně ve vztahu k migraci do Evropy. Otázka intraregionální migrace v subsaharské Africe tak zůstává spíše stranou naší pozornosti, a to navzdory skutečnosti, že tvoří až 80 % tamějších migračních toků. Jednou ze zemí, která se musí díky své poloze vypořádávat s neřízenou migrací je i Zambie, která má již více než 50 let zkušenost s přijímáním uprchlíků a migrantů zejména z Demokratické republiky Kongo. Současně se jedná o zemi, která má bohaté zkušenosti i z imigrace Evropanů a jejich potomků, kteří se zásadně podíleli na formování dřívější Severní Rhodesie, a tedy i dnešní Zambie. Volbu tématu intraregionální migrace v subsaharské Africe se zaměřením na Zambii tak hodnotím velice kladně, a to ještě z jednoho důvodu – a tím je fakt, že je Zambie jednou ze dvou prioritních zemí Česka v subsaharské Africe, s čímž jsou spojeny i různé projekty rozvojové spolupráce, které mohou právě z hlubší znalosti této problematiky výrazně čerpat.

Hlavním cílem práce je nejprve analyzovat zambijskou migrační politiku „otevřených dveří“ a zjistit, do jaké míry je v souladu s principy migračního rámce Africké unie, který má velice ambiciózní záměr postupně sjednocovat standardy členských zemí v rámci jejich migrační politiky. Tento cíl považuji za vhodně zvolený, neboť doplňuje již tak velmi zajímavé téma intraregionální migrace o rovinu (ne)fungování Africké unie v oblasti, která je často vnímána jako velmi důležitý projev suverenity státu.

Obdobně kladně jako volbu tématu hodnotím i cestu, kterou se autorka ke svému nelehkému cíli rozhodla vydat. Tou je interpretativní jedno-případová studie, která se výrazně opírá o polostrukturované a nestrukturované rozhovory, jež autorka pořídila během svého výzkumného pobytu přímo s uprchlíky žijícími v Lusace, se státními úředníky a s dalšími relevantními aktéry, jež se danou problematikou zabývají v rámci svých profesí.

Ačkoliv to vzhledem ke zvolené metodě práce není bezpodmínečně nutné, autorka dle mého názoru vhodně práci doplnila o teoretický rámec v podobě *push a pull* teorie migrace, jehož volbu dostatečně odůvodňuje a využívá pro identifikaci základních procesů a mechanismů zkoumaného fenoménu.

Zjištění autorky považuji za zajímavá a přínosná pro hlubší pochopení fungování intraregionální migrace v regionu a pro vhled do motivací a názorů jejích aktérů. Zvláště zajímavé mi přijde zjištění, že ačkoliv je zambijský migrační rámec pro uprchlíky před jejich příchodem do Zambie jedním z hlavních lákadel, postupem času se stává hlavním odpuzovačem, a to zejména s ohledem na nedostatečnou možnost najít si práci a dále se integrovat do hostitelské společnosti.

Pozitivně hodnotím i strukturu práce, která mi přijde přehledná a logická; a její dobrou stylistickou a gramatickou úroveň, která se projevuje v čitelnosti textu a jeho logické návaznosti. Práce navíc vychází z relativně vysokého počtu odborných zdrojů a pramenů.

Jak je patrné z výše uvedeného výčtu pozitiv, práci jsem se rozhodl rozhodně **doporučit k obhajobě.**

V Českém Meziříčí 25. 5. 2020

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.